

07-11-2025 ΟΡΘΡΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΗΧΟΣ Δ'

† Μνήμη τῶν Ἀγίων τριάκοντα τριῶν Μαρτύρων, τῶν ἐν
Μελιτηνῇ, καὶ Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ
θαυματουργοῦ Λαζάρου, τοῦ ἐν τῷ Γαλησίῳ ὄρει ἀσκήσαντος.

Ἦχος πλ. α̣ Γα̣

Θε ος Κυ ριος και ε πε φανεν η μιν
ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο
νο μα α τι Κυ υ ρι ι ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τὸ ὡς ἄνω)

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ
ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Θε ος Κυ ριος και ε πε ε φα νεν η
η μιν ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν
ο νο μα τι Κυ υ ρι ι ου

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι
θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ὡς ἄνω)

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον
Τῇ Τετάρτῃ πρωΐ.
εἰς τὸ Θεός Κύριος
Ἦχος πλ. δ'.

Τον Α μνον και ποι με να και Σω τη ρα
του κο σμου εν τω σταυ ρω θε ω ρου σα η
τε κου σα ε λε γε δα ακρυ ου ου σα ο
μεν κο ο σμος α γα λε ται δε χο με νος
την λυ τρω σιν τα δε σπαγ χνα μου φλε γον
ται ο ρω σης σου τη ην Σταυ ρω ω σιν ην
υ περ παν των υ πο με ε νεις ο Υι ος
και θε ο ος μου ου ου ου

Παρασκευή πρωί. Ἦχος δ'

Μετὰ τὴν α' Σπυχολογίαν

Καθίσματα Σταυρώσιμα. Ἦχος δ'

Ἐξηγόρασας ἡμᾶς, ἐκ τῆς κατάρας τοῦ νόμου, τῷ τιμίῳ σου αἵματι, τῷ Σταυρῷ προσηλωθεῖς, καὶ τῇ λόγχῃ κεντηθεῖς, τὴν ἀθανασίαν ἐπήγασας ἀνθρώποις. Σωτὴρ ἡμῶν δόξα σοι.

Στιχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστι.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι Χριστὲ ὁ Θεός, εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Δόξα... Καὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον

Τὴν ἐθελούσιον σφαγὴν τοῦ Δεσπότη, κατανοοῦσα ἡ Ἄγνη καὶ Παρθένος, ὀδυρομένη ἔλεγε δακρύουσα· Τέκνον ποθεινότατον, πῶς θανεῖν ἡρετίσω; πῶς δὲ τεθανάτωσαι, τῶν κακούργων ἐν μέσῳ, ὁ κατὰ φύσιν δίκαιος Θεός; Δοξολογῶ σου, Υἱὲ τὸ μακρόθυμον.

Μετὰ τὴν β΄ Σπυχολογίαν
Καθίσματα Σταυρώσιμα

Ταχὺ προκατάλαβε, πρὶν δουλωθῆναι ἡμᾶς, ἐχθροῖς βλασφημοῦσί σε, καὶ ἀπειλοῦσιν ἡμῖν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἄνελε τῷ Σταυρῷ σου, τοὺς ἡμᾶς πολεμοῦντας, γνώτωσαν πῶς ἰσχύει, ὀρθοδόξων ἡ πίστις, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε φιλάνθρωπε.

Ταχὺ προκατάλαβε,

Στιχ. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Σταυρῷ σε προσήλωσαν, οἱ Ἰουδαῖοι Σωτήρ, δι' οὗ ἐκ τῶν ἐθνῶν ἡμᾶς, ἀνεκαλέσω ποτέ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἥπλωσας τὰς παλάμας, ἐν αὐτῷ τῇ βουλῇ σου, λόγχῃ δὲ τὴν πλευράν σου, κατεδέξω νυγῆναι, τῷ πλήθει τῶν οἰκτιρμῶν σου, φιλάνθρωπε δόξα σοι.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον

Ταχὺ προκατάλαβε,

Παρθένε Πανάμωμε, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ῥομφαία διῆλθέ σου, τὴν παναγίαν ψυχὴν, ἡνίκα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἐκουσίως, τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν σου, ὃν περ εὐλογημένη, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, συγχώρησιν πταισμάτων, ἡμῖν δωρήσασθαι.

Μετὰ τὴν γ' Σπυχολογίαν
Καθίσματα Σταυρώσιμα
Ταχὺ προκατάλαβε,

Σταυρὸν καὶ τὸν θάνατον, ὑπὲρ ἡμῶν
ἀγαθέ, δι' ἄμετρον ἔλεος, ἐκὼν ὑπέμεινας, καὶ
κρίσιν τὴν ἀδικον, ὅπως τῆς καταδίκης, καὶ
ἀρχαίας κατάρας, πάντας ἐλευθερώσης, τοὺς
ἀπάτη φθαρέντας· διό σου προσκυνοῦμεν, Λόγε
τὴν Σταύρωσιν.

Μαρτυρικὸν

Στιχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἀγίοις
αὐτοῦ.

Σήμερον τὰ τῶν Ἀγγέλων στρατεύματα, ἐν
τῇ μνήμῃ τῶν Ἀθλοφόρων παραγέγονε, τὰς τῶν
πιστῶν διανοίας φωτίσαι, καὶ τὴν οἰκουμένην τῇ
χάριτι φαιδρῦναι, δι' αὐτῶν ὁ Θεὸς
δυσωπούμενος, δώρησαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... *Σταυροθεοτοκίον*

Σταυρῷ σε ὑψούμενον, ὡς ἐθεάσατο ἡ
Ἄχραντος Μήτηρ σου, Λόγε Θεοῦ μητρικῶς,
θρηνοῦσα ἐφθέγγετο· Τί τὸ καινὸν καὶ ξένον,
τοῦτο θαῦμα Υἱέ μου; πῶς ἡ ζωὴ τῶν ὅλων,
ὁμιλεῖς τῷ θανάτῳ; ζωῶσαι τοὺς θανέντας,
θέλων ὡς εὖσπλαγχνος;

Ἀναγινώσκεται Ὁ Ν΄ ψαλμός.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὕσσωπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,
ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Κανὼν Σταυρώσιμος,
Ὡδὴ α' Ἦχος δ'.
Ὁ Εἰρμὸς

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται
Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ βασιλίδι
Μητρί, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων,
καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης τὰ θαύματα

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σταυρῷ διεπέτασας, θείας παλάμας
μακρόθυμε, καὶ τὸν ἀπολλύμενον, κόσμον
ἐκάλεσας, πρὸς ἐπίγνωσιν, τοῦ κράτους σου
οἰκτίρμον· ὅθεν μεγαλύνομεν, τὴν εὐσπλαγχνίαν
σου.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὸν ὄφιν ἀνύψωσεν, ὁ Μωϋσῆς εἰκονίζοντα,
τὴν θείαν σου σταύρωσιν, Λόγε προάναρχε, δι'
ἧς πέπτωκεν, ὁ ἰοβόλος ὄφεις, τοῦ πτώματος
πρόξενος, Ἀδὰμ γενόμενος.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ρομφαία ὡς ἔφησεν, ὁ Συμεὼν τὴν καρδίαν
σου, διῆλθεν ὡς ἔβλεψας, Χριστὸν
σταυρούμενον, μόνον Δέσποινα, νυττόμενον τῇ
λόγχῃ· ὅθεν ἀλαλάζουσα, πόνους ὑπέφερες.

Κανὼν τῶν Μαρτύρων

Ὡδὴ α΄

Ἦχος β΄

Δεῦτε λαοί...

Στίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Δεῦτε πιστοί, ἅπαντες χεῖρας κροτήσωμεν, καὶ θεοφθόγοις ἄσμασι, πανηγυρίσωμεν, τῶν Μαρτύρων τοὺς ἄθλους, Χριστόν, δοξολογοῦντες, ὅτι δεδόξασται.

Στίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὅπλον ἡμῖν, θεῖον ἐδόθη καὶ καύχημα, τὸ τοῦ Σωτῆρος τρόπαιον, ἡ ἀκαθαίρετος, τοῦ Σταυροῦ πανοπλία, δι΄ ἧς οἱ νικηφόροι, στέφονται Μάρτυρες.

Στίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ζίφος καὶ πῦρ, βόθρον σταυρόν τε καὶ θάνατον, τοῖς αἰοιδίμοις Μάρτυσιν, ἐπανετείνοντο, οἱ τοῦ θείου διώκται, ζωὴν πρὸς τὴν ἀμείνω, τούτους ἐνάγοντες.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἄρτον ζωῆς, τὸν ἐπουράνιον τέτοκας,
σεσαρκωμένον Πάναγνε, τὸν πρὶν ἄσώματον,
ἐνυπόστατον Λόγον, ὃν περ οἱ τῶν Μαρτύρων,
δῆμοι δοξάζουσιν.

Κανὼν τοῦ Ὁσίου,
Ὡδὴ α' Ἦχος δ'
«Ἀνοίξω τὸ στόμα μου,

Στίχ. Ὁ σιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Λαμπτήρ θεαυγέστατε, φωτοειδέστατε
Λάζαρε, τὸ σκότος ἀπέλασον, τῆς διανοίας μου,
λαμπηδόσι με, φωτὸς αὐγάσας θείου, ὅπως
εὐφημήσω σου, τὰ κατορθώματα.

Στίχ. Ὁ σιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀστράψας ὡς ἥλιος, φωταγωγεῖς τὴν
ὕφήλιον, φωτὸς οἰκητήριον, φῶς θεῖον Λάζαρε,
ἀνατέλλων τε, καὶ δύνων φωτοφόρος, γεννήσεως
θαύματι, καὶ τῆς κοιμήσεως.

Δόξα...

Ζωῆς ἐφιέμενος, τῆς αἰδίου καὶ κρείττονος,
εἰκότως ἡλόγησας, τῆς ἐπικήρου ζωῆς,
μακρυνόμενος, σαρκίνης συγγενείας, Χριστῷ
συννεκρούμενος, καὶ συζωούμενος.

Καί νῦν... Θεοτοκίον

Ἀγνὸν εὐραμένη σε, ἡ πανυπέραγνος
Δέσποινα, πανόσιε Λάζαρε, ἐπιφοιτῶσα πρὸς
σέ, ὡς εὐγνώμονα, οἰκέτην σε προσεῖπε, μεθ' ἧς
τὸν φιλάνθρωπον, ἡμῖν ἰλέωσαι.

Κανὼν Σταυρώσιμος,
Ὡδὴ γ'. Ἦχος δ'.

Ὁ Εἰρμὸς

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους, Θεοτόκε, ἡ ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγὴ, θίασον συγκροτήσαντας πνευματικόν, στερέωσον· καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὡς πρόβατον εἴλκε πρὸς σφαγὴν σε, λαὸς ὁ παράνομος Χριστέ, Ἀμνὸν Θεοῦ ὑπάρχοντα, καὶ θέλοντα λυτρώσασθαι, λύκου πικροῦ τὰ πρόβατα, ἃ φιλανθρωπῶς ἠγάπησας.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Παρέστης κριτὸς κριτῇ ἀδίκῳ, ὁ κρίνων δικαίως πᾶσαν γῆν , καὶ ἥνεγκας ῥαπίσματα, ἐλευθερῶσαι θέλων με, δεδουλωμένον Κύριε, τῷ πονηρῷ κοσμοκράτορι.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Εκ σοῦ ἡ ἀνάπλασις τῆς Εὐας, ὠράθη Παρθένε ἀληθῶς, Θεὸς σαρκὶ τικτόμενος, καὶ ἐν Σταυρῷ ὑψούμενος, καὶ καταράσσων δαίμονας, θεοχαρίτῳ Δέσποινα.

Κανὼν τῶν Μαρτύρων
Ὡδὴ γ' Ἦχος β'
Ἐν πέτρᾳ μετῆς πίστεως

Στίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Καθεῖλον οἱ καλλίνικοι Ἀθλοφόροι, τῷ πάθει σου τῷ θείῳ δυναμωθέντες, τῆς πλάνης τὴν πολύθεον ἀθεΐαν· Οὐκ ἔστι κρίζοντες, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν Ἄγιος, πλήν σου Κύριε.

Στίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ρανίσι θείου αἵματος καθαρθέντες, καὶ αἵμασιν οἰκείοις τελειωθέντες, θυσίαις οὐκ ἐχράνθητε Ἀθλοφόροι, δαιμόνων κρίζοντες· Οὐκ ἔστιν Ἄγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

Στίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ολον σε κεκτημένοι οἱ Ἀθλοφόροι, ταῖς ἑαυτῶν καρδίαις εἰσοικισθέντα, τρανοῦντες τὴν εὐσέβειαν ἀνεβρόων· Οὐκ ἔστιν Ἄγιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὴν μόνην παρθενεύουσαν μετὰ τόκον,
πρὸς πίστιν τῆς Θεότητος τοῦ τεχθέντος,
τιμῶντές σε κραυγάζομεν τῷ Υἱῷ σου· Οὐκ
ἔστιν Ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι
δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

Κανὼν τοῦ Ὁσίου,
Ὡδὴ α' Ἦχος δ'
Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους

Στίχ. Ὁ σιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥωννύμενος σθένει τοῦ Δεσπότη, νηπίων
τοξεύματα Σοφέ, τὰ κατὰ σοῦ ἀπέδειξας, τοῦ
πονηροῦ τεχνάσματα, οὗ καὶ ἡμᾶς ἐνίσχυσον,
ἀποφυγεῖν μηχανήματα. (Δίς)

Δόξα...

Ἐν σώματι Ἄγγελος ἐδείχθης, Θεῷ σὺν
Ἀγγέλοις λειτουργῶν, πάχους σαρκὸς καὶ
φύσεως, ὑπερηρμένος Λάζαρε, θεουργικῶς
λαμπόμενος, καὶ θαυμαστῶς κλειζόμενος.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Μεσίτρια σκέπη καὶ προστάτις, γενοῦ μοι
Γεννήτρια Θεοῦ, τὰ τῆς ζωῆς ἰθύνουσα, ἐχθροὺς
ἀποτειχίζουσα, καὶ συμπαθῶς με σώζουσα, καὶ
σὼ Υἱῷ καταλλάττουσα.

Ὡδὴ γ', τοῦ μηναίου
Ἦχος δ' . Ὁ Εἰρμὸς

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους, Θεοτόκε, ἡ
ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγὴ, θίασον
συγκροτήσαντας πνευματικόν, στερέωσον·

καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ Σου, στεφάνων δόξης
ἀξίωσον.

Ἦχος Γ'τος β'

Τους σου οὓς υμνολογοῦς Θεο
το κε η ζωωσα και αφθονος πηγη
φι ασον συγκροτησαντας πνευματικον
στερεωωσον και εν τη θεια δοξη
σου στεφανων δοξης αξιωσοο οον

Κάθισμα τῶν Μαρτύρων
Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε

Ἰέρων ὁ ἔνδοξος, καὶ σὺν αὐτῷ ὁ χορός,
Μαρτύρων ὁ ἔνθεος, τῆς ἀθεΐας πυράν, τοῖς
αἵμασι σβέσαντες, τὰς διαιωνιζούσας,
ἀπολαύσεις κληροῦνται, καὶ τοὺς τῶν
ἀσθενούντων, ἰατρεύουσι πόνους· Αὐτῶν Χριστέ
πρεσβείαις, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... Τοῦ Ὁσίου
Ἦχος πλ. δ' Τὴν Σοφίαν

Τὸν λαμπτήρα τὸν μέγαν καὶ φαεινόν, τὸν
πραότατον ἅμα καὶ συμπαθῆ, τὸν φύσιν
νικήσαντα, καὶ σαρκὸς τὰ κινήματα,
χαλινώσαντα πάντα, αἰόδιμον Λάζαρον, καὶ
Χριστῷ ἀπείρῳ, τῷ πόθῳ λατρεύσαντα, καὶ
συγκληρονόμον, τῆς αὐτοῦ βασιλείας, γενόμενον
ἅπαντες, οἱ πιστοὶ εὐφημήσωμεν, πρεσβευτὴν
ὡς θερμότατον· Πρεσβεύει γὰρ Χριστῷ τῷ Θεῷ,
τῶν πταισμάτων ἄφεςιν δωρήσασθαι, τοῖς
ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην αὐτοῦ.

Καὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν, ἡ
Ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυξε
δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἀνεκραύγαζεν, ὁ μὲν
κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ

δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν
σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα
ἐλέους, Θεὲ ὑπεράγαθε, ἀνεξίκακε Κύριε· Ἡ
πιστῶς ἐκβοήσωμεν· Σπλαγχνίσθητι Παρθέने ἐφ'
ἡμᾶς, καὶ πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν, τοῖς
προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, αὐτοῦ τὰ παθήματα.

Ὡδὴ στ', τοῦ Μηναίου

Ἦχος δ' . Ὁ Εἰρμὸς

Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες
έορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομήτορος, δεῦτε τὰς
χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν
δοξάζοντες».

Ἦχος ^χ ^τ ^{ος} ⁶ ^λ **Τ**ὴν θειαν ταυ την και παν τι μον τε
λουντες ε ορ την οι θε ο φρονες της Θε ο
μη το ρος ^π ⁹ δευ τε τας χει ρας κρο τη σω
μεν ^Δ ⁹ τον εξ αυ της τε χθεν τα Θε ον δοξαζον
τε ε ε ες ⁶ ^λ

Κοντάκιον τῶν Μαρτύρων
Ἦχος δ' Ὁ ὑψωθείς

Χορὸς Μαρτύρων τηλαυγῆς καὶ φωσφόρος,
ἐξαναστείλας νοητῶς κατεφαίδρυνε, τὴν
Ἐκκλησίαν σήμερον θαυμάτων βολαῖς· ὅθεν
ἐορτάζοντες, τὴν σεπτὴν αὐτῶν μνήμην,
αἰτοῦμέν σε Σωτὴρ ἡμῶν· Ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις,
ἐκ τῶν κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ὡς ἐλεήμων
Θεὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Κοντάκιον Τοῦ Ὁσίου
Ἦχος πλ. δ'
Τῇ ὑπερμάχῳ

Τοὺς ὑπὲρ φύσιν σου Σοφὲ πόνους καὶ
σκάμματα, αὐτοὶ οἱ Ἄγγελοι ἰδόντες
κατεπλάγησαν, δι' ὧν εἵληφας θεόθεν καὶ τοὺς
στεφάνους· Ἀλλ' ὡς ἔχων παρρησίαν πρὸς τὸν
Κύριον, ἐκ παντοίων ἡμᾶς σῶζε περιστάσεων,
ἵνα κράζωμεν· Χαίροις Πάτερ Ποιμὴν ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος

Ἄγγελος ἐξ ἀνθρώπων, Θεόφορε ἐγένου, ἐκ
γῆς πρὸς τὰ οὐράνια φθάσας· διὸ σὺν
ἄσωμάτοις χοροῖς, ἀμιλλώμενόν σε θεωρῶν
Ὅσιε, ἐξίσταμαι καὶ φόβῳ σοι κραυγάζω
σχετικῶς τοιαῦτα.

Χαῖρε, κανὼν ἀπλανῆς μονοτρόπων, χαῖρε,

λειμών ἀρετῆς ψυχοτρόφε,

Χαῖρε, πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν
ἀκαταίσχυντε, χαῖρε, χορευτὰ τῶν ἀγγέλων
ὁμόσκηνε,

Χαῖρε, ὅτι σὺ ἐπλήθυνας τῶν θρεμμάτων
τὸν χορόν· χαῖρε, ὅτι σὺ διέσωσας εἴσω ταῦτα
τῆς Ἑδέμ,

Χαῖρε, τῆς αὐταρκειᾶς σὺν Θεῷ δοὺς τὸν
ἄρτον, χαῖρε, τῆς αὐθαδεῖας τῶν δαιμόνων
διῶκτα,

Χαῖρε, πηγὴ θαυμάτων ἀέναε, χαῖρε, τρυφῆς
μελλούσης ἐχέγγυε,

Χαῖρε, λαμπτήρ τῆς Ἀσίας ἀπάσης, χαῖρε,
φωστήρ Μοναστῶν ποδηγέτα,

Χαίροις, Πάτερ Ποιμὴν ἡμῶν.

Σ υ ν α ξ ἄ ρ ι ο ν

Τῇ Ζ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἀγίων
τριάκοντα τριῶν Μαρτύρων τῶν ἐν Μελιτινῇ,
Ἱέρωνος καὶ τῶν λοιπῶν.

Στίχοι

Ὡ πῶς, Ἱέρων οὐδὲν ἐξ εὐτολμίας
Ἄτολμον εἶδεν, οὐδ' ἀγενὲς πρὸς ξίφος!
Διὰ ξίφους ἀνείλον ἄνδρας τρεῖς δέκα,
Ἄνδρες πονηροί, καὶ μίαν ξυνωρίδα.

Ουδ' ἔλαθ' ἐβδομάτῃ Ἱέρων ξίφει αὐχένα
τμηθεῖς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς
ἡμῶν καὶ θαυματουργοῦ Λαζάρου, τοῦ ἐν τῷ
Γαλησίῳ ὄρει ἀσκήσαντος.

Στίχοι

Ἐτοίμασον τὸν κόλπον, Ἀβραὰμ Πάτερ,
Οὐχ ὥστεροῦντι Λαζάρῳ σοῦ Λαζάρου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων
Μαρτύρων Μελασίππου, Κασίνης, καὶ
Ἀντωνίου.

Στίχοι

Οὐ σάρκες ἦσαν, ἀλλ' ἄσαρκός τις φύσις.
Ὁ Μελάσιππος πρὸς ξέσεις καὶ Κασίνη.
Στὰς Ἀντώνιε, τὴν τομὴν χαίρων δέχου,
Καὶ δέξεταί σε τῆς χαρᾶς θεῖος τόπος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων
Μαρτύρων Αὔκτου, Ταυρίωνος, καὶ
Θεσσαλονίκης.

Στίχοι

Ἐφεῦρον Αὔκτος, Ταυρίων εὐκτὸν τέλος,
Ξίφει τμηθέντες, οἷα ταῦροι Κυρίου.
Φυγὴν κατακριθεῖσα πατρώου πέδου,
Πέδον χλόης ὥκησε Θεσσαλονίκη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀθηνοδώρου.

Στίχοι

Ἐκ γῆς καλοῦσιν Ἀθηνόδωρον Νόες,
Πρὸς τὰς νοητὰς δωρεὰς τοῦ Κυρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Ἀλέξανδρος ὁ ἐκ Θεσσαλονίκης, ξίφει τελειοῦται.

Στίχοι

Τῆς Θετταλῶν γῆς Ἀλέξανδρος φὺς κλάδος,
Ἀθλήσεως ἥπλωσεν ἐκτμηθεὶς κλάδους.

Ταῖς τῶν ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ἡ', τοῦ Μηναίου

Ἦχος δ' . Ὁ Εἰρμὸς

Ἀκουε Κόρη Παρθένε ἀγνή, εἰπάτω δὴ ὁ Γαβριήλ, βουλὴν Ὑψίστου ἀρχαίαν ἀληθινήν, γενοῦ πρὸς ὑποδοχὴν ἐτοίμη Θεοῦ· Διὰ σοῦ γὰρ ὁ ἀχώρητος, βροτοῖς συναναστρέφεται· διὸ καὶ χαίρων βοῶ· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον».

Ἦχος Γ'τος

**Γ
δ
λ**

Ἄι νου μεν ευ λο γου μεν και προ σκυ

ν ου ου μεν τον Κυ ριον ^{6λ}

^{6λ} Ἀ κου ε Κο ρη Παρ θε νε α γνη ^{6λ}

ει πα τω δη ο Γα βρι ηλ ^{π9} Βου λην Υ ψι

στου αρ χαι αι αν α λη θι νην ^{6λ} Γε νου προς υ πο

δο χην ^Δ ε τοι οι μη Θε ου ^{6λ} δι α σου γαρ

ο α χω ω ρη η τος βρο τοις α να στρα

φη σε ται ^{6λ} δι ο και χαι ρων βο ω ^Δ Ευ

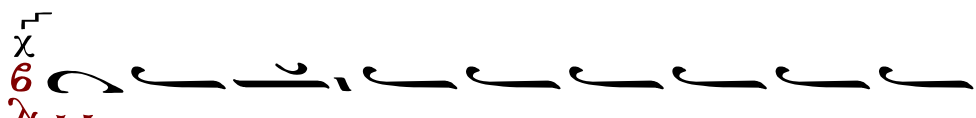
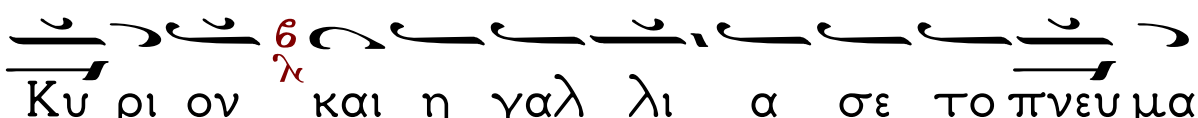
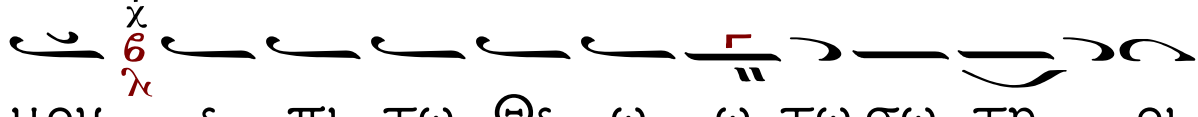
λο γει τε παν τα τα ερ γα Κυ ρι ου τον Κυ

ρι ^{7λ} ο ο ο ο ν ^{6λ}

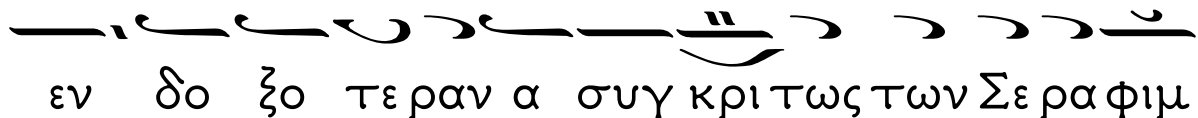
Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα

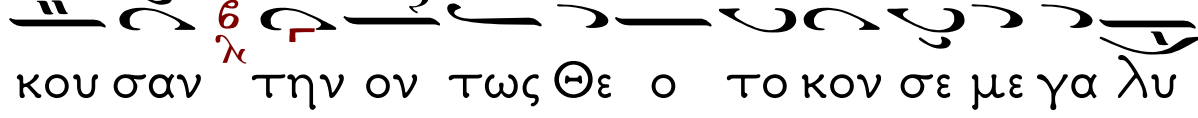
Τιμιωτέρα τετάρτου ἤχου.

Τιμιωτέρα ᾠδὴς ἤχου

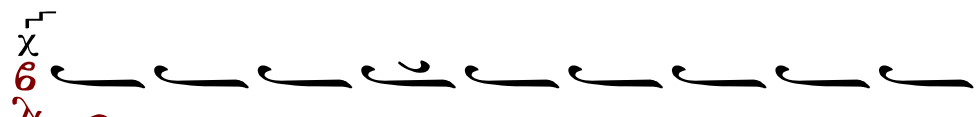
Στίχος α' ^χ_{6λ}
Με γα λυ νει η ψυ χη μου τον

Κυ ρι ον και η γαλ λι α σε το πνευ μα

μου ε πι τω Θε ω ω τω σω τη ρι

μου

^{6λ}
Την Τι μι ω τεραν των Χερουβιμ και

εν δο ζο τεραν α συγ κρι τως των Σε ρα φι μ

την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε

κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ

νο μεν

Στίχος β' ^χ_{6λ}
Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την

τα πει νω σιν της δου λης αυ του ⁶λ _λ ι δου
 γαρ α πο του νυν ^χ_λ ⁶λ μα κα ρι ου σι με πα
 σαι αι γενε αι ⁶λ _λ

⁶λ _λ Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ⁶λ _λ και
 εν δο ζο τε ραν α συ γκρι τως των Σε ρα φιμ
⁶λ _λ την α δι α φθo ρως Θε ον Λο γον τε
 κου σαν ⁶λ _λ την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ
 νο μεν ⁶λ _λ

Σπύχος γ' ^χ_λ ⁶λ _λ Ο τι ε ποι η σε μοι με γα
 λει α ο δυ να τος ⁶λ _λ και α γι ον το
 ο νο μα αυ του ⁶λ _λ και το ε λε ος αυ του

^Γ₆^λ — — — — — — — — — —
εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου

— — — — — ⁶_λ
με νοις αυ τον

⁶_λ — — — — — — — — — — ⁶_λ — — — — —
την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και
—
εν δο ζο τε ραν α συ γ κρι τως των Σε ρα φι μ

⁶_λ — — — — — — — — — — + — — — — — + — — — — —
την α δι α φ θο ρως Θε ον Λο γον τε
— — — — — ⁶_λ —
κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ

— — — — — ⁶_λ
νο μεν

Σπύχος δ' ^Γ₆^λ —
Ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι

— — — — — ⁶_λ — — — — — — — — — — ⁶_λ — — — — —
ο νι αυ του δι ε σκο ρ πι σεν υ πε

— — — — — + —
ρη φα νους δι α νοι ακα ρ δι ας αυ των ⁶_λ

⁶_λ —
την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και

εν δο ζο τεραν α συγκριτως των Σεραφιμ

⁶_λ την α δι α φθo ρως Θε ον Λο γον τε

κουσαν ⁶_λ την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ

νο μεν ⁶_λ

Σπύχος ε' ⁶_λ ^χ_λ Κα θει λε δυ να στας α πο θρο

νων και υ ψω σε τα πει νους ⁶_λ πει νων τας ⁶_λ ε

υ νε πλη σεν α γα θων ^Δ_λ και πλου του ουν τας ε

ζα ⁶_λ πε στει λε κε νους

⁶_λ Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ^Δ_λ και

+ εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα

φιμ ^Δ_λ την α δι α φθo ρως Θε ον Λο γον τε

σε μεγαλυνομεν ^{6λ}

Ὡδὴ θ', τοῦ μηναίου. Ἦχος δ' . Ὁ Εἰρμὸς

Ὡς ἐμφύχω Θεοῦ κιβωτῶ, ψαυέτω
μηδαμῶς χεὶρ ἀμυήτων, χεῖλη δὲ πιστῶν τῇ
Θεοτόκῳ ἀσιγήτως, φωνὴν τοῦ Ἀγγέλου
ἀναμέλποντα, ἐν ἀγαλλιάσει βοάτω· Χαῖρε
Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ».

^{6λ} Ὡς ἐμ ψυχω Θε ου ου κι βω τω ^{6λ}

ψαυ ε ε τω ^Δμη δα μως χει ρ α μυ η των

^{6λ} χει λη δε πιστων τη Θε ο το κω

α σι γη τως ^Δφω νη ην του Αγ γε λου

α να μελ ποντα ^{6λ}εν α γαλ λι α σει βο

α τω ^πχαιρε Κεχα ρι τω με νη ο Κυ ριος με

τα σου ^{6λ}

Ἦχος Γ'τος Βου

Ἄ ξι ον ε στιν ως α λη θως μα κα
 ρι ζειν σε την Θε ο το κον την α ει μα
 κα ρι στον και πα να μω μη τον και μη
 τε ρα του Θε ου η μων την Τι μι ω
 τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ζο τε ραν
 α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α
 φθ ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως
 Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο με ε ε

Ἐξαποστειλάριον. τῶν Μαρτύρων
Γυναῖκες ἀκουτίσθητε

Τῷ θρόνῳ παριστάμενοι, Χριστοῦ τοῦ πανοικτίρμονος, τρεῖς καὶ τριάκοντα πύργοι, τῆς ἁρραγοῦς Ἐκκλησίας, ἡμῶν πρεσβείαις Ἅγιοι, φρουρεῖτε κόσμον ἅπαντα, καὶ τοὺς ὑμᾶς γεραίροντας, καὶ τὴν ὑμῶν Ἀθλοφόροι, τελοῦντας πάμφωτον Μνήμην.

Καὶ τοῦ Ὁσίου. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν

Ἐκ μητρικῆς ἡγίασε, σὲ νηδύος ὁ Πλάστης, καὶ Πνεύματος εἰργάσατο, σκήνωμα τοῦ Ἀγίου· ὅθεν φωστήρ ἀνεδείχθης, Μοναζόντων θεόφρον, ἐκ σκότους παραπτώσεων, ὁδηγῶν πρὸς τὸ φέγγος τῶν τοῦ Θεοῦ, ἐνταλμάτων Λάζαρε καὶ προσάγων, Χριστῷ ὃν καθικέτευε, τοὺς ὑμνοῦντάς σε σῶσαι.

Θεοτοκίον

Ὅρος ποτὲ ἑώρακεν, ὁ Προφήτης σε Κόρη, ἐξ οὗ βροτείων ἀνευθεν, χειρῶν λίθος ἐτμήθη, καὶ τοὺς βωμοὺς τῶν εἰδώλων, καὶ δαιμόνων τὰς στήλας, ἐλέπτυνε Θεόνυμφε· ὃν δυσώπει συντριῖψαι, τὰ ἐμπαθῆ, τοῦ νοός μου εἰδωλα καὶ τὴν τούτου, εἰκόνα ἀνεγεῖραί μου, νοερῶς ἐν καρδίᾳ.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ

Ἦχος δ'

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεὶς

Ἦχος ᾠδῶν

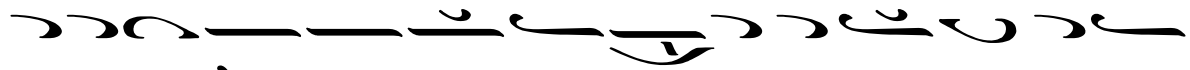
^Γ
⁶
^λ **Π**α σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ ρι

 Α
ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ των ου ρα νων

 αι νει τε αυ τον εν τοις υ ψι στοις σοι πρε πει

 υ μνος τω Θε ω ⁶
^λ

⁶
^λ **Α**ι νει ει τε αυ τον πα αν τες οι

 Αγ γε λοι αυ του αι νει τε αυ τον πασαι αι

 δυ να αμεις αυ του σοι πρε πει υ μνος τω Θε

 ω ⁶
^λ

Ἦχος δ'

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεὶς

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Σπῆχος.

^χ
6
λ

Δι

νει

τε

αυ

τον

ε

πι

ταις

δυνα

στε

ιαις

αυ

του

αι

νει

τε

αυ

τον κα

τα

το

πλη

θος

της

με

γα

λω

συ

νης

αυ

του

του

του

του

του

του

του

του

του

του

του

του

του

του

του

του

του

του

του

του

του

του

του

του

του

του

του

του

του

του

του

του

του

του

του

του

του

του

του

του

του

του

του

του

του

του

του

του

του

του

του

του

του

του

του

του

του

του

του

του

του

του

του

του

του

του

του

του

του

του

του

του

του

του

του

του

του

του

του

του

του

του

του

του

του

του

του

του

του

του

του

του

του

του

του

του

του

του

του

του

του

του

του

του

του

του

του

του

του

του

του

του

του

του

του

του

του

του

του

του

του

του

του

του

του

του

του

του

του

του

του

του

του

του

του

του

του

του

του

του

του

του

του

του

του

του

του

του

του

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος,
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Σπῆχος. ^χ₆
<sup>λ **Δ**ι νει τε αυ τον εν η χω
σαλ πι γ γος ⁶_λ αι νει τε αυ τον ^χ_Δ εν ψα λτη
ρι ω και κι θ α ρ α</sup>

Ο τοῦ Κυρίου τὴν ζῶσαν ἐζωσμένος,
μυρίπνοον νέκρωσιν ἐν τῇ σαρκὶ αὐτοῦ,
Λάζαρος ἄλλος καὶ φίλτατος, ἐκ τῶν ἰδρώτων,
αὐτοῦ καὶ πόνων ἔτι ἀτμίζουσαν, στολὴν
περικείμενος, νῦν ἡμῖν πρόκειται, εἰς
πανδαισίαν ἀδάπανον, καὶ εὐφημίαν· Δεῦτε
συμφώνως τοῦτον τιμήσωμεν, ὥς τοῦ Κυρίου
καὶ Θεοῦ ἡμῶν, οἰκονόμον πιστόν καὶ
θεράποντα, Μοναζόντων τὰ πλήθη, φιλεόρτων
τὰ συστήματα.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ,
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Σπχ. ^χ₅ ⁶_λ
<sup>λ **Δ**ι νει τε αυ τον εν τυ μπα
νω και χο ρω ⁶_λ αι νει τε αυ τον ^χ_Δ εν χορ</sup>

δαι αἰς καὶ οὐ γὰρ νῶ

Ὡς ἐν θαλάμῳ φωτὸς πεπληρωμένῳ, τῷ
 στύλῳ παρέμεινας, ὧ ἱερώτατε, κύκλῳ δὲ
 τούτου παρέστησας, ὥς περ ἐνόπλους,
 ὑπασπιστὰς τὰς πράξεις σου Ὅσιε,
 ἐναποτειχίζοντας παρεμβολὰς τῶν παθῶν, ἐν τῷ
 νυμφῶνι δὲ ἤλασας, τῷ θείῳ μάκαρ, ἐν
 παρρησίᾳ νῦν παριστάμενος, τῷ σῷ νυμφίῳ καὶ
 Θεῷ ἡμῶν, τῇ αὐτοῦ ἐντροφῶν ὡραιότητι· ὃν
 ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. **Α**ἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις,
 αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα
 πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Σπχ. **6** ^χ_λ **Δ**₁ νει τε αυ τον εν κυμ βα
 λοις ευ η χοις **6** ^χ_λ αι νει αυ τον εν κυμ βα
 λοις α λα λα γμου **6** ^χ_λ πα σα πνο η **Δ**₁ αι νε σα
 α τω τον Κυ ριον **6** ^χ_λ

Ὁ ἐξ ὀσφύος μητρὸς ἡγιασμένος, ὁ ὅσιος Λάζαρος τὸ τοῦ Χριστοῦ καθαρὸν, θῦμα καὶ θύτης γενόμενος, εἰς εὐωχίαν, τῆς αὐτοῦ Μνήμης νῦν συνεκάλεσε, τοὺς πάντας ἐν Πνεύματι εὐωδιάζων σαφῶς· Δεῦτε λοιπὸν καὶ συνδράμωμεν, καὶ εὐλογίας, ἐκ τῶν τιμίων τούτου μετάσχωμεν, θείων λειψάνων, καὶ δοξάσωμεν, τὸν ἐν ἁγίοις Χριστόν τὸν Θεὸν ἡμῶν, θαυμαζόμενον ὄντως, καὶ αὐτοῖς ἀναπαυόμενον.

Δόξα.

Παρά Πέτρου Λαμπαδαρίου.

με ε ε ε Δο ο ο ζα Πα τρι ι ι ι
και Υι ω και Α γι ι ω Πνευ μα α α
τι ι ι ι
Ο σι ι ι ε ε Πα α α τερ εις πα
α α σα αν τη η ην γην ε ζηλθεν ο
φθο ο ο γ γος των κα το ο ορ θω μα α τω
ω ω ων σου δι ω ων εν τοις ου ρα α νοις
ευ ρες μι σθ ο ον τω ω ων κα μα α τω ω ω ων
σου των δαι μο νων ω λε σας τας φα α
α α λα α α αγ γας των Αγ γε ε λω ων

Ὁ προεστώς:

Κοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης χῦμα τό:

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Υμνοῦμεν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα. Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς. ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἀγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ Κύριε.

Ὁτι Θεός ἐλέους, οἰκτιρῶν, καὶ
φιλανθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

ὁ διάκονος: Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ
κλίνωμεν.

Ὁ χορός: Οἶ, Κύριε.

Ὁ Ἱερεύς: Τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.....

Ὁ Ἱερεύς: **Ο**ν γὰρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν καὶ
σώζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Καὶ ἀρχόμεθα ψάλλειν τὰ Ἀπόσπινχα τῶν Αἰνῶν
Σταυρώσιμα

Τεῖχος ἡμῖν γένοιτο ὁ Σταυρός σου, Ἰησοῦ
Σωτὴρ ἡμῶν· ἄλλην γὰρ ἐλπίδα οἱ πιστοὶ οὐκ
ἔχομεν, εἰμὴ σὲ τὸν ἐν αὐτῷ σαρκὶ
προσηλωθέντα, καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα
ἔλεος.

Τεῖχος ἡμῖν γένοιτο ὁ σταυρός
σου Ἰησοῦ Σωτηρημῶν ἄλλην γὰρ ἐλ
πίδα οἱ πιστοὶ οὐκ ἔχομεν εἰμὴ ἡ
σε τὸν ἐν αὐτῷ προσηλωθέντα καὶ πα
ρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος

Στίχ. α΄. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωῒ τοῦ ἐλέους
σου, Κύριε, καὶ ἠγαλλιασάμεθα καὶ
ἠυφράνθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν.
Εὐφρανθείημεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας
ἡμᾶς, ἐτῶν, ὧν εἶδομεν κακά, καὶ ἵδε ἐπὶ τοὺς
δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον
τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Ἐδωκας σημείωσιν, τοῖς φοβουμένοις σε Κύριε, τὸν Σταυρόν σου τὸν τίμιον, ἐν ᾧ ἐθριάμβευσας, τὰς ἀρχὰς τοῦ σκότους, καὶ τὰς ἐξουσίας, καὶ ἐπανήγαγες ἡμᾶς, εἰς τὴν ἀρχαίαν μακαριότητα· διό σου τὴν φιλόανθρωπον, οἰκονομίαν δοξάζομεν, Ἰησοῦ Παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μαρτυρικὸν

Στίχ. β΄. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Τίς οὐκ ἐξίσταται ὁρῶν, ἅγιοι Μάρτυρες, τὸν ἀγῶνα τὸν καλόν, ὃν ἡγωνίσασθε; πῶς ἐν σώματι ὄντες, τὸν ἀσώματον ἐχθρόν ἐτροπώσασθε; Χριστὸν ὁμολογήσαντες, τῷ Σταυρῷ ὀπλίσάμενοι· ὅθεν ἐπαξίως ἀνεδείχθητε, δαιμόνων φυγαδευταί, καὶ βαρβάρων πολέμιοι, ἀπαύστως πρεσβεύοντες, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τίς οὐκ ἐξίσταται ὁρῶν ἅγιοι Μάρτυρες τὸν ἀγῶνα τὸν καλόν ὃν

η γω νι σασθε πωςεν σω μα τι ον τες τον
α σω μα τον εχ θρον ε νι κη σα τε Χρι
στον ο μο λο γη σαν τες τω σταυ ρω ω ο
πλι σα με νοι ο θεν ε πα ξι ως α νε δει χθη
τε δαι μονων φυ γα δευ ται και βαρ βα ρων πο
λε μι οι α παυ στως πρε σβευ σα α τε σω θη
ναι τας ψυ χας η μων

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον
Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν

Ὡς ἐώρακε Κύριε, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον, ἐξεπλήττετο, καὶ ἀτενίζουσα ἔλεγεν· Υἱὲ ποθεινότατε, πῶς ἐν ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, ἀνηροτήθης μακρόθυμε; πῶς τὰς χεῖράς σου, καὶ τοὺς πόδας σου Λόγε προσηλώθης, ὑπ' ἀνόμων καὶ τὸ αἷμα, τὸ σὸν ἐξέχεας Δέσποτα;

Ὁ Ἱερεύς: Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Ἀναγνώστης: Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς **(ἐκ γ')**

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

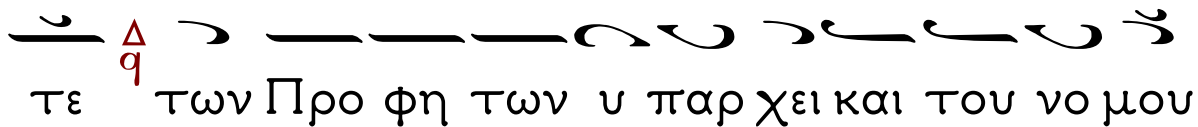
Δόξα... Καὶ νῦν...

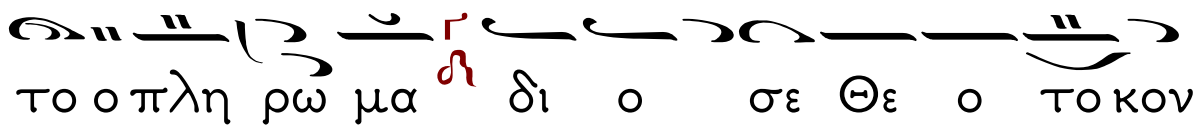
Σταυροθετοκίον

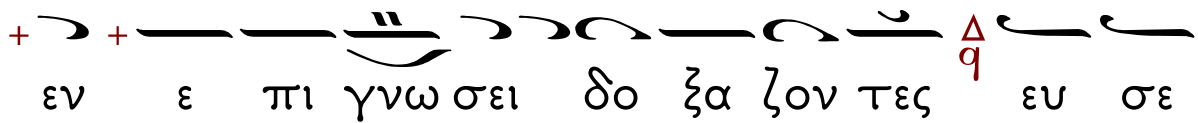
Τῇ Τετάρτῃ πρωΐ εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου.

Ἦχος πλ. δ΄.

 Ο καρποὺς τῆς κοιλίας σου Ἀχραν

 Δ **q** τε τῶν Προφητῶν ὑπαρχεῖ καὶ τοῦ νομοῦ

 Δ **q** τοὐ πληρώμα **Α** δι' οὗ σε Θεοτοκόν

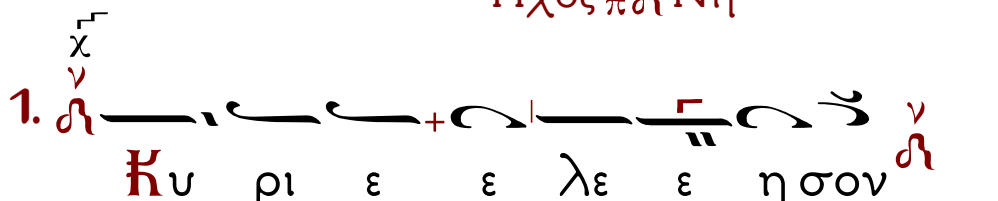
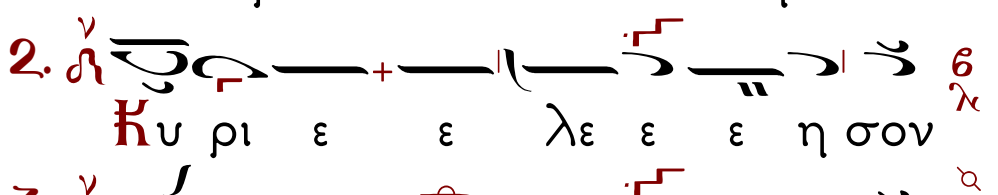
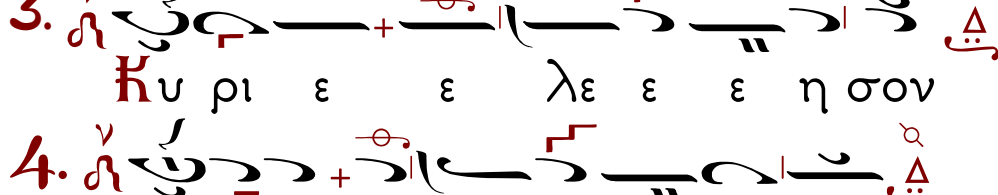
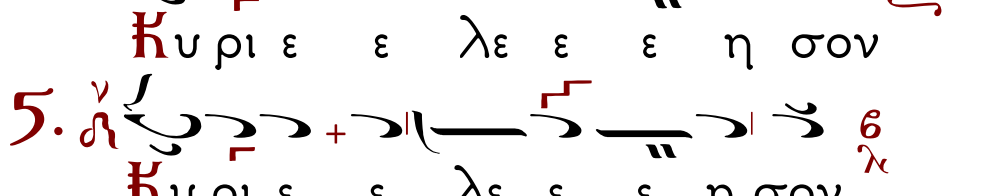
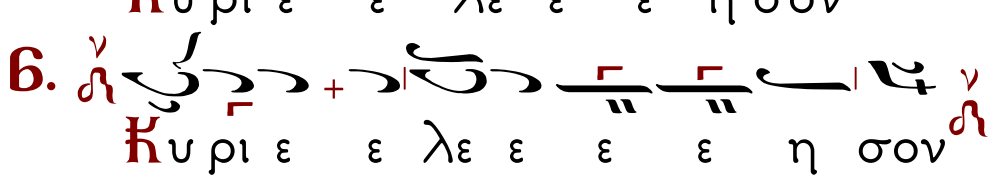
 + **+** ἐν ἐπιγνώσει δοξαζόντες **Δ** **q** εὐσε

 + **+** βῶς με γαλυνόμεε ἐν **Α** **q**

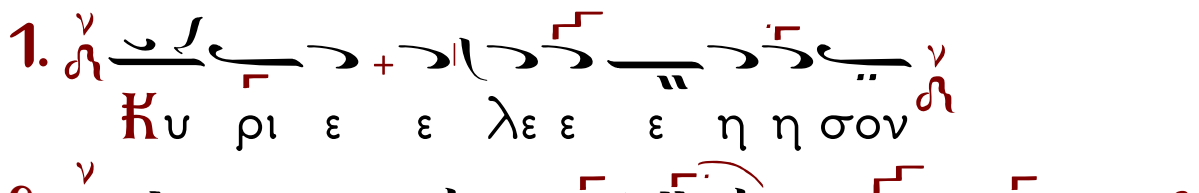
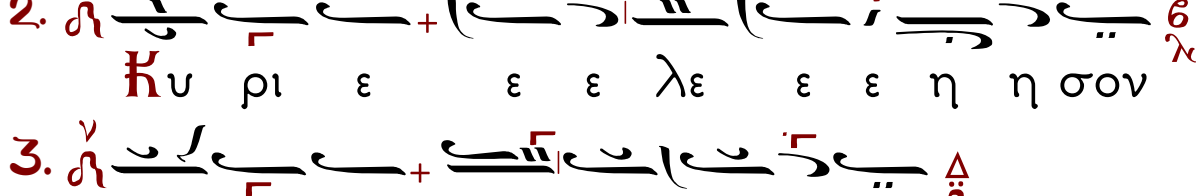
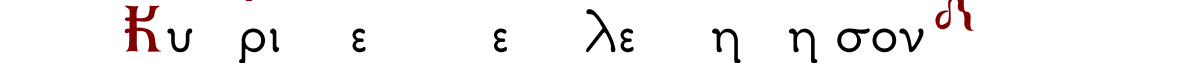
Εἰς τήν Θεῖαν Λειτουργίαν

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

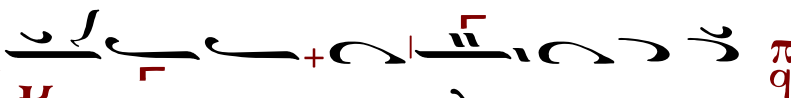
Ἦχος πλδ Νη

1.
Κυ ρι ε ε λε ε η σον
2.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
3.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
4.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
5.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
6.
Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η σον

ΕΤΕΡΑ

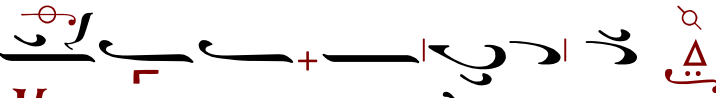
1.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον
2.
Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον
3.
Κυ ρι ε ε λε η η σον

4.
 Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ο ν

5.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον

6.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

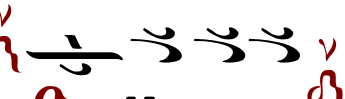
7.
 Κυ ρι ε ε λε η σον

8.
 Κυ ρι ε ε λε η σον

9.
 Κυ ρι ε ε λε η σον

10.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον

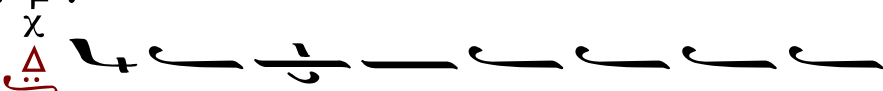
11.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

12.
 Γοι Κυ ρι ε

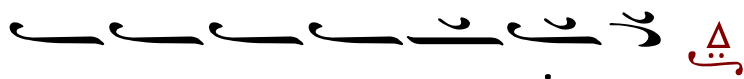
Ἀντίφωνο Α΄

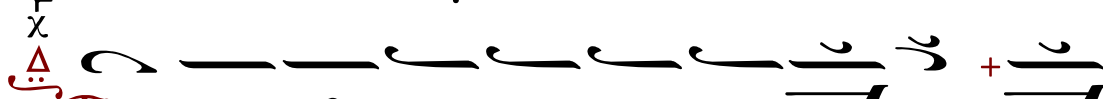
Ἦχος Δι

Δ μη ην

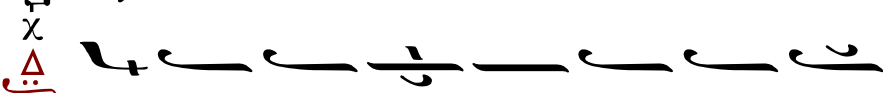
Στίχ. α΄
Δ γα θον το ε ζο μο λο

γει σθαι τω Κυ ρι ω και ψαλ λειν τω ο

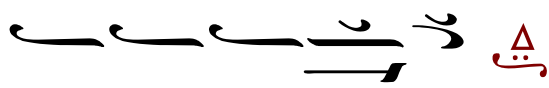

νο μα τι σου Υ ψιστε

Δ ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σω σον η μας

Στίχ. β΄
Δ του α ναγ γε λειν τω πρω ι

το ε λε ος σου και την α λη θει αν

σου κα τα νυ κτα

Δ ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

۶:۵۰

Τερ σω σον η μ α ς

Στίχ. γ' $\overset{\chi}{\Delta}$

Ο τι ευ φρα νας με Κυ ρι

ۛ

μαι

$\overset{\Gamma}{\Delta} \chi$

 $+$

αἰς πρεσβείαις τῆς Θεοῦ τοῦ Σω

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτοκου Σω

[illegible]

Τερ σω σον η μ α ς

Στίχ. δ' Δ

Ο τῖ ἐν θύς Κυ ρι ος ο

[illegible]

مكتبة

α εν αυτω

 αἰς πρεσβείαις τῆς Θεοτοκου Σω

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτοκου Σω

τερ σωσον η μας

τερ σωσον η μας

Δόξα Πατρί...Καὶ νῦν...

Το τελευταίον. ^χΤαῖς πρεσβείαις τῆς Θεο

το οκου Σωτερ σωσον η μα α ας

Ἀντίφωνο Β'

Ἦχος ^ΘΔι

μη ην

Στίχ. α' ^χΟ Κυ ρι ος ε βα σι λευ

σεν ευ πρε πει αν ε νε δυ σα το ε

νε δυ σα το Κυ ρι ος δυ να μιν και

πε ρι ε ζω σα το

^χΠρεσβείαις των α γιων σου σωσον η

μας Κυρι ε

Στίχ. β' ^χ₆

Και γαρ ε στε ρε ω σε την

οι ου με νην η τις ου σα λευ θη σε

ται

Πρε σβει αις των α γι ων σου σω σον η

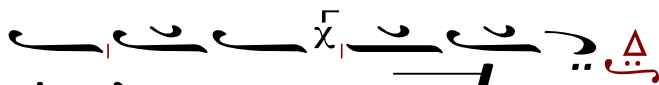
μας Κυρι ε

Στίχ. γ' ^χ₆

Θ αυ μα στοι οι με τε ω

ρι σμοι της θα λασσης θ αυ μα στος εν υ

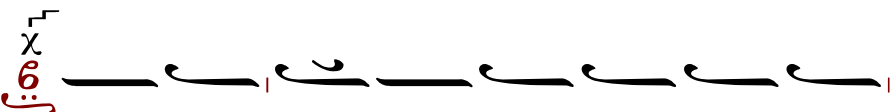
ψη λοις ο Κυ ρι ος

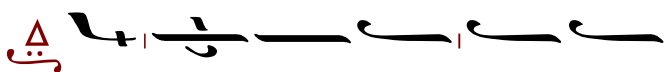
Πρε σβει αις των α γι ων σου σω σον η

μας Κυρι ε

Στίχ. δ' ^χ

Τα μαρτυρία σου επι

στω θησαν σφοδρα τω οικω σου πρεπει

αγιασμα Κυρι εεις μακροτη

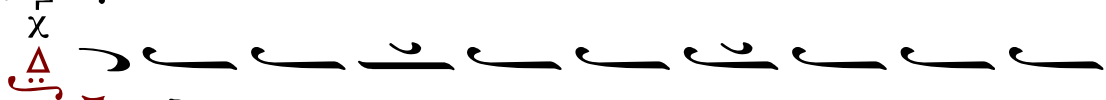
τα ημερων

Πρεσβειαις των αγιων σου σωσον η

μας Κυρι ε

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγι

ω Πνευματι

και νυν και αι καιεις τους αιωνας

των αιωνων Αμην

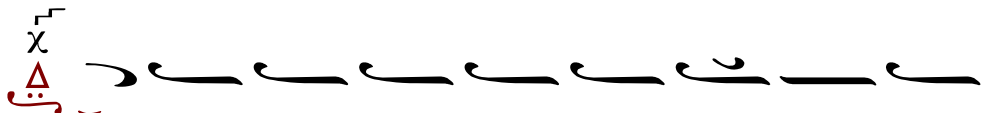
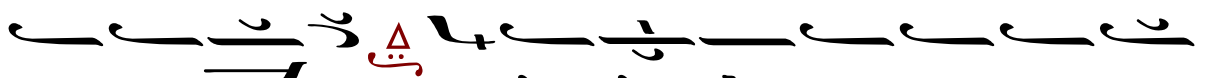
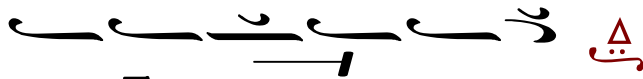

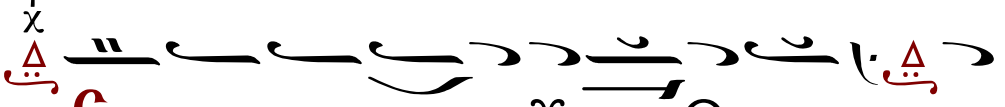
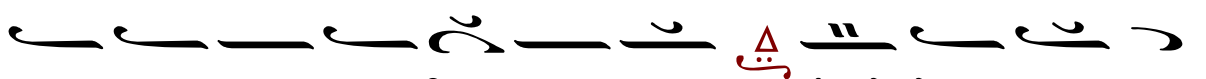
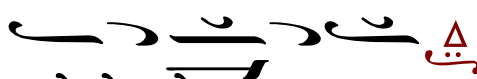
Ομογενης Υιος και Λογος

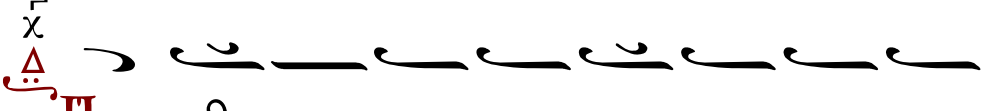
του Θε ου α θανατος υ πα α α αρχων
 και κα τα δε ζα με νος δι α την η
 με τε ραν σω τη ρι ι αν σαρ κω θη
 ναι εκ της Α γι ας Θε ο το κου και α
 ει παρ θε νου Μα ρι ας α τρε επτωξε
 αν θρωπη σας σταυρω θεις τε Χρι στε ο Θε
 ος θα να ατωω θα να τον πα τη σας ει
 εις ων της Α γι ας Τρι αδος συν δο ζα
 λο ο με νος τω Πα τρι και τω Α γι ω Πνευ
 μα τι σω σον η μα α ας

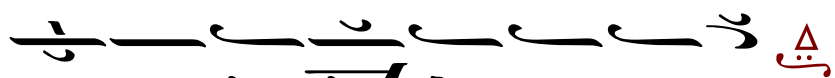
Ἀντίφωνο Γ'

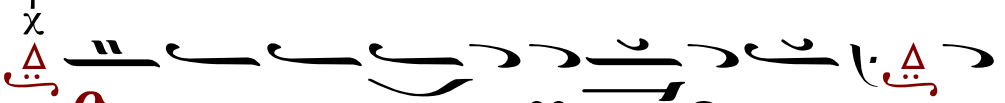
Ἀντίφωνο Γ΄
Ἦχος Δι

Στιχ. α΄
Δευ τε α γαλ λι α σω με θα

τω Κυ ρι ω α λα λα ζω μεν τω Θε ω

τω Σω τη ρι ημων

Cω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο

εν Α γι οis θαυ μα στος ψαλ λον τας Σοι

αλ λη λου ι α

Στιχ. β΄
Προ φθα σω μεν το προ σω πον αυ

του εν ε ζο μο λο γη σει και εν ψαλ

μοις α λα λα ζω μεν αυ τω

Cω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο

εν Ἀγίοις θάυμαστος ψαλλόντας Σοι

ἀλλήλου· ἰα

Στιχ. δ' ^χ Ὅτι Θεός μέγας Κυριός

καὶ βασιλεύς μέγας ἐπιπάσαντην

γῆν

Ἐωσον ἡμᾶς Ὕιέ Θεοῦ ὁ ἐν

Ἀγίοις θάυμαστος ψαλλόντας Σοι ἀλλή

λου· ἰα ἁ ἁ ἁ

Εἰσοδικό

Δευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε σω
μεν Χρι στω **Γ**ω σον η μα ας Υι ε Θε ου
ο εν Α γι οis θαυ μα στος ψα λλον τας
Σοι αλ λη λου ι α

Ἀπολυτίκιον

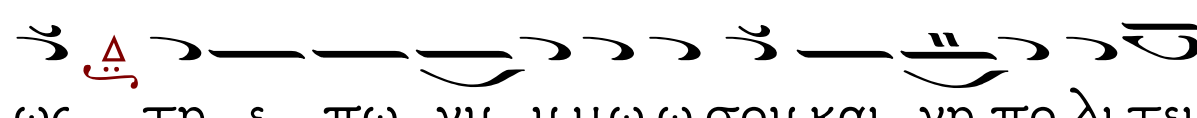
Κοντάκιον

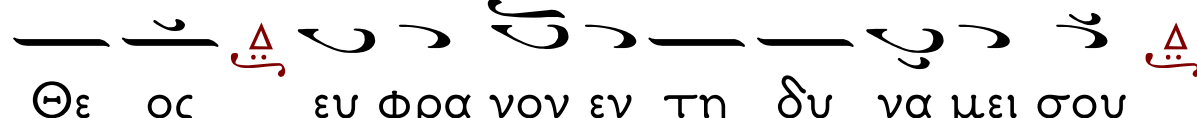
Τῇ Τετάρτῃ τοῦ Σταυροῦ

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός, εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σήν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Κοντάκιον τοῦ Σταυροῦ.

Ἦχος Δι

 Ο υ ψω θει εις ε εν τω Σταυ ρω εκου σι

 ως τη ε πω νυ υ μω ω σου και νη πο λι τει

 α τους οικ τιρ μους σου δω ρη σε Χρι στε ο

 Θε ος ευ φρα νον εν τη δυ να μει σου

 τους πι στους Βα σι λεις η μων νι κας χο ρη

 γων αυ τοις κα τα των πο λε μι ων την συμ

μα χι αν ε χοι εν την σην ο πλον ει
ρη η νης α ητ τη τον τρο ο παι ο
ο ον

**ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΚΒ΄ ΕΒΔΟΜΑΙΔΟΣ**

Προκείμενον. Ἦχος βαρύς

Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν
λαοί.

Πρὸς Κολασσαεῖς Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ
Ἀνάγνωσμα **4:10-18**

Δελφοί, ἀσπάζεται ὑμᾶς Ἀρίσταρχος ὁ
συναιχμάλωτός μου, καὶ Μάρκος ὁ ἀνεψιὸς
Βαρνάβα περὶ οὗ ἐλάβετε ἐντολὰς· ἐὰν ἔλθῃ
πρὸς ὑμᾶς δέξασθε αὐτόν· καὶ Ἰησοῦς ὁ
λεγόμενος Ἰουῆτος, οἱ ὄντες ἐκ περιτομῆς οὗτοι
μόνοι συνεργοὶ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ,
οἵτινες ἐγενήθησάν μοι παρηγορία. Ἀσπάζεται
ὑμᾶς Ἐπαφρᾶς ὁ ἐξ ὑμῶν, δοῦλος Χριστοῦ,
πάντοτε ἀγωνιζόμενος ὑπὲρ ὑμῶν ἐν ταῖς
προσευχαῖς, ἵνα σταθῇτε τέλειοι καὶ
πεπληρωμένοι ἐν παντὶ θελήματι τοῦ Θεοῦ.
Μαρτυρῶ γὰρ αὐτῷ ὅτι ἔχει ἔχει ζῆλον πολὺν
ὑπὲρ ὑμῶν καὶ τῶν ἐν Λαοδικείᾳ καὶ τῶν ἐν
Ἱεραπόλει. Ἀσπάζεται ὑμᾶς Λουκᾶς ὁ ἰατρός ὁ
ἀγαπητὸς καὶ Δημᾶς. Ἀσπάσασθε τοὺς ἐν
Λαοδικείᾳ ἀδελφοὺς καὶ Νυμφᾶν καὶ τὴν κατ'
οἶκον αὐτοῦ ἐκκλησίαν. Καὶ ὅταν ἀναγνωσθῇ

παρ' ὑμῖν ἡ ἐπιστολή, ποιήσατε ἵνα καὶ ἐν τῇ
Λαοδικέων ἐκκλησίᾳ ἀναγνωσθῇ, καὶ τὴν ἐκ
Λαοδικείας ἵνα καὶ ὑμεῖς ἀναγνῶτε. Καὶ εἶπατε
Ἀρχίππῳ· Βλέπε τὴν διακονίαν ἣν παρέλαβες
ἐν Κυρίῳ, ἵνα αὐτὴν πληροῖς. Ὁ ἀσπασμὸς τῇ
ἐμῇ χειρὶ Παύλου. Μνημονεύετε μου τῶν
δεσμῶν. Ἡ χάρις μεθ' ὑμῶν. Ἀμήν.

Ἀλληλούϊα (γ') Ἦχος α'

Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἧς ἐκτήσω
ἀπ' ἀρχῆς

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ
αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Ἦχος λ̣η̣ Πα̣

Κυ ρι ε ε λε η σον

Κυ ρι ε ε ε λε η σον

Κυ ρι ε ε ε λε η σον

Coι Κυ ρι ε

Α μη η η η ην

Και τω πνευματι ι ι ι ι σγ

Coι οι οι οι οι Κυ ρι ε Ἐτερον.

Coι Κυ ρι ε ε ε ε ε

Α α αμην

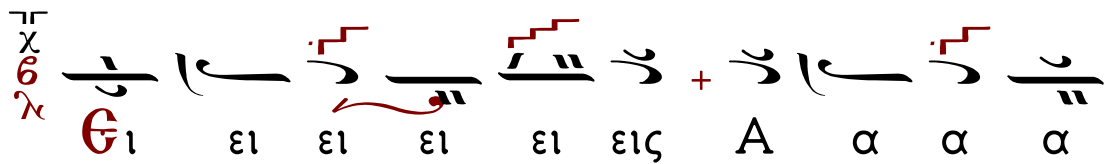
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
Ἄγιασθήτω τὸ ὄνομά σου,
Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου,
Γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
Ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον
 δὸς ἡμῖν σήμερον,
Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν,
Ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
Ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΕΙΣ ΑΓΙΟΣ

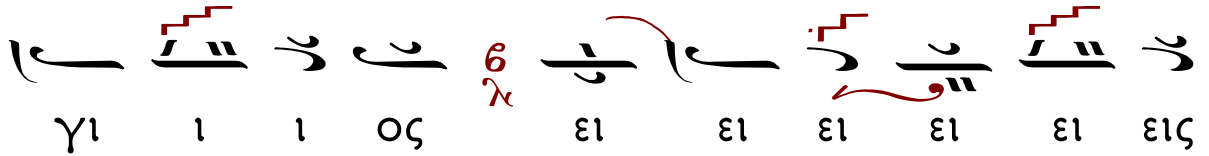
Ἦχος λη Πα Ἐναρμόνιος

Ἐ
 εἰ εἰς Ἀ γι ος εἰ εἰ εἰς Κυ υ ρι
 ι ος Ι η σους Χρι στος εἰς δο ξαν Θε
 ου Πα τρος α μην

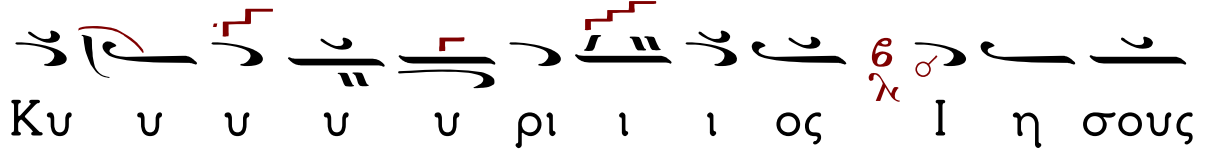
Ἦχος ᾠδῆς

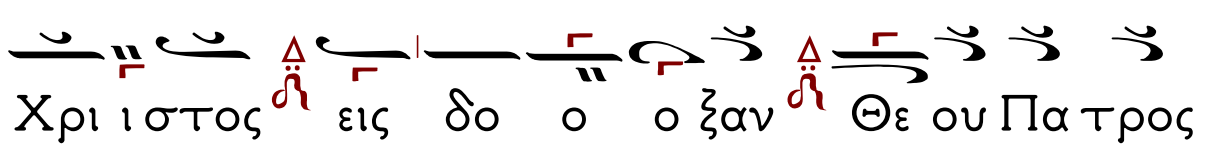
 ΕΙΣ ΕΙΣ ΕΙΣ ΕΙΣ ΕΙΣ Α Α Α Α

 ΓΙ Ι Ι ΟΣ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙΣ

 ΚΥ Υ Υ Υ Υ ΡΙ Ι Ι ΟΣ Ι Η ΣΟΥΣ

 ΧΡΙ ΙΣΤΟΣ ΕΙΣ ΔΟ Ο Ο ΖΑΝ ΘΕ ΟΥ ΠΑ ΤΡΟΣ

 Α Α ΜΗΝ

Ἦχος λ̣η̣ Πα̣ α̣
 Ἀ α νες Α α φες Συγ
 χω ω ρησον Ο Θε ε ε ος Τα Πα
 ρα α πτωω μα α τα Η μων Τα
 Ε κου ου σι ι ι α τα α κου ου
 ου σι ι ι α τα εν γνωω ω σει και τα εν
 α γνοι οι οι οι οι οι οι οι α τα α εν
 νυ υ κτι και ε ε εν η η με ε ε ε
 ρα τα κα τανουν και δι α ανοι οι αν τα
 πα αν τα η μιν συγχω ω ω ρησον ως
 α γα θο ος και αι αι φι λα α α α
 αν θρω ω ω πο ο ο ος

Χριστέ το φῶς τό ἀληθινόν.

Ἦχος λ̣η̣ Πα̣

Χ̣ρι̣ στε̣ ε̣ το̣ φως̣ το̣ α̣ λη̣ θι̣ νον̣ το̣
φω̣ τι̣ ζον̣ και̣ α̣ γι̣ α̣ α̣ α̣ α̣ α̣ α̣ ζο̣
ον̣ παν̣ τα̣ α̣ αν̣ θρω̣ ω̣ πον̣ ερ̣ χο̣ ο̣ ο̣ ο̣ με̣
νον̣ ει̣ εις̣ το̣ ον̣ κο̣ ο̣ ο̣ ο̣ ο̣ ο̣ ο̣ ο̣
σμον̣ ση̣ μει̣ ω̣ θη̣ η̣ τω̣ ω̣ ε̣ εφ̣' η̣ η̣
μα̣ ας̣ το̣ φω̣ ω̣ ως̣ του̣ ου̣ προ̣ ο̣ σω̣ ω̣ ω̣
που̣ ου̣ ου̣ ου̣ σου̣ ι̣ να̣ εν̣ αυ̣ τω̣ ο̣ ψω̣
ω̣ με̣ ε̣ θα̣ φως̣ το̣ ο̣ α̣ προ̣ ο̣ ο̣ ο̣
ο̣ σι̣ ι̣ ι̣ τον̣ και̣ κα̣ τε̣ ευ̣ θυ̣ υ̣ υ̣
υ̣ νο̣ ον̣ τα̣ δι̣ α̣ βη̣ η̣ μα̣ τα̣ α̣

η μω ω ων ^Δ προς ερ γα σι ι ι αν τω
ω ω ων ε εν το ο ο λω ω ων σου ^π₉
πρε σβει ει αις της πα να χρα αν του ου ου
σου ου Μη η η τρος ^χ₉ και πα αν τωων
σου ου των Α γι ω ω ωνα μην ^Δ

Κοινωνικόν

Τῇ Παρασκευῇ (Σταυρώσιμον)

Ἦχος Δ΄ ΑΓΙΑ

ἡ
 ση μει ω ω θη η η εφ η μας
 το φω ω ως του προ σω που ου σου ου Κυ
 υ ρι ι ι ε ε ε ε δω ω κας ευ φρο
 συ υ υ υ υ νην εις τα α ας καρ δι ι
 ι ι ας η η η μων Αλ λη λου ι ι α
 α α α

Κοινωνικόν τῆς Παρασκευῆς.

Ψαλμός 73ος

Ἦχος λ̣η̣ Πα̣

^{λ̣}
^{π̣}
^{η̣}
Cω τη ρι αν ει ειρ γα α α α σω ε εν
με ε ε σω τη η ης γης Χρι στε ε ε ο
ο Θε ε ε ο ο ο ο ος ^{λ̣}
A α αλ
λη η λου ου ου ι α ^Δ
^{η̣}

^{π̣}
^{η̣}
O Θε ος βα σι λε ευσ η ημων προ
αι ω ω ω νων ^Δ
ειρ γα σα το σω ω ω τη
ρι ι ι ι αν εν με ε ε σω ω τη ης γη
η ης A αλ λη λου ου ου ου ι α ^Δ
^{η̣}

^{π̣}
^{η̣}
Cυ ε κρα ται ω σας εν τη δυ να

α μπει σου την θα α α λα α α ασσαν x̣q̣

συ συ νε ε τρι ι ι ψας τας κε ψα λας των

δρα κο ον των ε πι ι του υ υ δα α το ο

ος x̣q̣ Α αλ λη λου ου ου ου ι α Δ

πq̣ Cυ δι ερ ρη ζας πη γα ας και χει ει

μα α α αρ ρους συ ε ζη ρα α νας πο τα μου

ου ους Η η η η θα α αμ x̣q̣ Α α α λ λη

λου ου ι ι α πq̣

πq̣ Cη ε στι ι ν η η η με ε ε ρα και ση η

ε ε ε στι ι ν η η η νυξ Συ κα τη ρ

τι σω φα α αυ σιν και Η η η λι ι ι ι ο

ο ον ^π_q Α α α λ λ η λ ο υ ο υ ι ι α ^π_q

^π_q **Ϟ** υ ε ποι η σ α ς παν τα τα ω ρ αι αι αι

α α τη η ς γ η ς θ ε ρ ο ς και ε ε ε αρ ^Δ_Δ Συ ε

ποι οι η σ α ς α αυ τα α α Α α α λ λ η

λ ο υ ο υ ι ι α ^π_q

^π_q **Α** να στα ο ο Θ ε ε ε ο ς ε πι

β λε ψ ο ν ε πι τη δι α θ η κ η η ν σου μη ε πι

λα θ η τη ς φ ω ν η η ς τ ω ν ο ι ο ι κε τ ω ω ω ω ν

σου ου ου ^π_q Α α α λ η ο υ ο υ ι ι α ^π_q

Κοινωνικόν τῆς Παρασκευῆς. Ψαλμός 73ος
Ἡμετέρας καταγραφῆς.

Ἦχος λ̣η̣ Πα̣

Ἦχος λ̣η̣ Πα̣

ὦ τη ρι αν ει ειρ γα α α α σω ε εν
με ε ε σωω τη η ης γης Χρι στε ε ε ο
ο Θε ε ε ο ο ο ο ος Α α α λ
λη η η λου ου ι ι ι α α α α
Ο Θε ος βα σι λε ευσ η η μων
προ αι ω ω ω νων ειρ γα σα το σω ω ω τη
ρι αν εν με ε ε σωω τη ης γη η ης
Α α α λ λη η η λου ου ι ι ι α
α α α

^π_q **C**υ ε κρα ται ω σας εν τη δυ
 να α μει ει σου την θα α α λα α α ασ
 σαν ^χ_q συ συ νε ε τρι ι ι ψας τας κε ψα λας
 των δρα κο ον των ε πι ι του υ υ δα α
 το ο ος ^χ_q Α α αλ λη η η λου ου
 ι ι ι α α α α ^π_q

^π_q **C**υ δι ερ ρη ζας πη γα ας και χει ει
 μα α αρ ρους ^χ_q συ ε ζη ρα α νας πο τα
 μου ου ους Η η η η θα α αμ ^χ_q Α α αλ
 λη η η λου ου ι ι ι α α α α ^π_q

^π_q **C**η ε στι ιν η η η με ε ε ρα ^χ_q και

ση η ε ε ε σ τι ι ν η η η ν υ ξ Σ υ

κατηρτισω φα αυσιν και Η η η λι ι

π_q

$C_v \quad \varepsilon \quad \text{ποι} \quad \eta \quad \sigma\alpha\varsigma \quad \text{παντα} \quad \tau\omega \quad \rho\alpha\iota$

αι αι α α της γης ^χ_θ θε ρος και ε ε ε αρ ^Δ_Ω

Συ ε ποι οι η σα ας α αυ τα α α

Α α αλ λη η η λου ου ι ι ι α

$$\begin{array}{c} \text{---} \overline{\text{---}} \text{---} \pi \\ \alpha \quad \alpha \quad \alpha \end{array}$$

π_q

πι βλε ψον ε πι τη δι α θη κη ην σου

μη ε πι λα θη ^Δ της φω νη η ης των οι οι
κε τω ω ω ων σου ου ου ^χ ^q Α α αλ λη
η η λου ου ι ι ι α α α α ^π ^q

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν

Ἦχος Δι

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν εἰ
βομεεν Πνευμα εἰ που ρα α νι ον εὐ ρο μεν
πι στιν ἀ λη θη ἀ δι αι ρε τον Τρι
α δα προ σκυ νου ου ουν τες αὐ τη γαρ
ἡ ἡ μας ε σω σε ε ε ε ε εν

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί...

Ἦχος Δι Ἀ μην α μην α μην εἰς α
φε σιν α μαρ τι ων και εἰς ζω ἡν την
αι ω ω νι ον

Πληρω θη τω το στο μα ἡ μων

αι νε σε ως σου Κυ ρι ε ο πως υ μνη
 σω μεν την δο ο ζαν σου ο τι η ζι ω
 σας η μας των α γι ων σου με τα σχειν
 μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον η μας
 εν τω σω α γι α σμω ο λην την η
 με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην σου
 Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
 λου ου ι α α α

Εἶη τό ὄνομα...

Ἦχος Δι̇

 ^χ
 αμην Εἶ η το ο νο μα Κυ ρι

 ου ευ λο γη με νον α πο του νυν και ε

  (Δίς)
ως του αι ω νος

 Το ο νο μα Κυ ρι ου ει η ευ λο

 γη με ε νον α πο του νυν και ε ως του

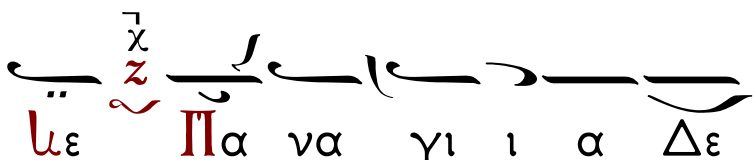
 αι ω ω ω νο ο ος

Τόν Εὐλογοῦντα...

 ^χ
 Τον ευ λο γου ου ουν τα και α γι ι

 α ζον τα η μας Κυ ρι ε φυ λατ τε

 ει ει εις πολ λα ε ε τη ^χ η η

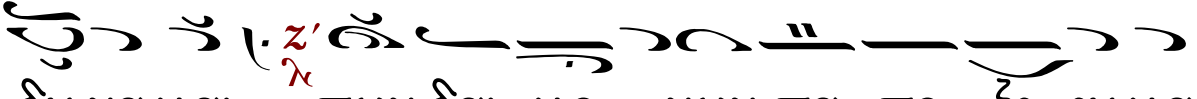
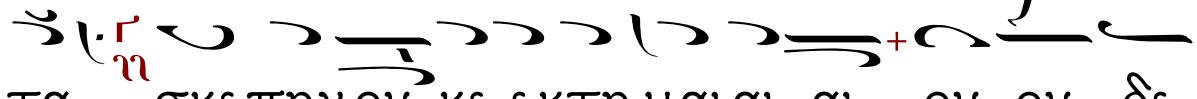
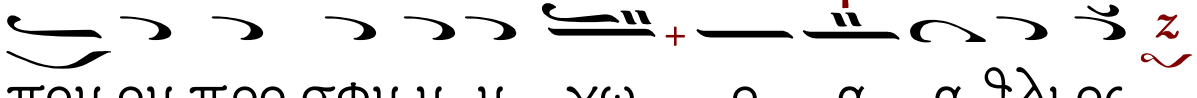
Ἦχος Βαρύς Ζω

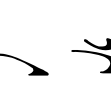
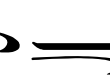
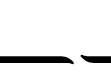
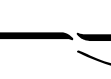
πα ακουσον των πα ρα α κα λου ουν των σε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε

Θεοτοκία εἰς ἤχον Βαρύν
Μή καταπιστεύσεις με

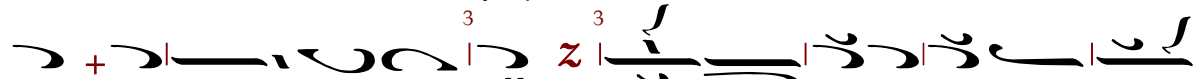
Ἦχος Βαρύς Ζω

Λε Μη η κα τα α πι στε ευ της με αν
 θρω πι νη προ ο στα σι α Πα να γι α δε
 ε σ ποι να α α αλ λα δε ζαι δε ε η σι ι ι ν
 του ι κε ε του σου θλι ψις γαρ ε ε
 ε χει με φε ε ε ε ε ε ρειν ου
 δυ να μαι των δαι μο νων τα το ξε ευ μα
 τα σκε πην ου κε εκ τη μαι αι αι ου ου δε
 που ου προ σφυ υ υ γω ο α α θλι ος
 παν το θεν πο λε μου ου με νος και πα ρα

—
μυ θι ι ι αν ουκ εχω πληην σου Δε ε

σποι να του κο ο ο σμου ελ πεις και προ στα

σι ι α των πιστων μη μου πα ρι ι δης
+
την δε ε η σι ι ιν το ο συμ φε ερον ποι η η

σον

Μεταβολή τῶν θλιβομένων

Ἦχος Βαρύς Ζω

   Με τα βο λη των θλι ι βο με ε
  νων α παλλα γη των α σθε νου ου ουν τω

ων υ πα αρχουσα Θε ο το ο κε Παρ θε

ε νε σω ζε πο ο λιν και λα ον των

πο λε μου με ενων η η ει ρη νη των

χει μα ζο με νων η γα λη η νη η μο

ο νη προ στα σι α τω ων πι στω ω ω ω

ω ω ων

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.